

Što je validacija a što verifikacija?

Validacija odgovara na pitanje gradimo li ispravan sustav, tj. zadovoljava li sustav funkcijske zahtjeve. Validacija se provodi ispitivanjem sustava.

Verifikacija odgovara na pitanje gradimo li sustav ispravno, tj. zadovoljava li sustav zahtjeve na ispravan način. Verifikacija uključuje provjeru poželjno zasnoavnu na formalnim matematičkim logičkim metodama.

Tehnike verifikacije programa

Statička verifikacija – nadzor izvornog koda, analizatori programa, sintaksne i semantičke greške

Dinamička verifikacija – pokretanje programa s realnim podacima i traženje grešaka

Formalna verifikacija

Vrste ispitivanja

Ispitivanje komponenti

Integracijsko ispitivanje

Ispitivanje sustava – ispitivanje prihvatljivosti, ispitivanje performansi, ispitivanje instalacije

Kvar

Proglašeni uzročnik problema, unosi se pri oblikovanju ili programiranju

Pogreška

Manifestacija kvara, uzrokuje zatajenje

Zatajenje

Neispravno ponašanje sustava s obzirom na zahtjeve, problem vidljiv izvan sustava

Pareto princip

Mali broj pogrešaka dovodi do velikog broja zatajenja (20/80)

Regresijsko ispitivanje

Ponovljeno ispitivanje nakon promjene ili popravka koda s ciljem potvrđivanja ispravnosti promjena i nepostanje negativnog utjecaja na nepromijenjene dijelove programa

V model ispitivanja

Ispitivanje se provodi nakon implementacije

V model s ranom pripremom

Priprema ispitivanja paralelno s razvojem

W model

Ispitivanje paralelno s razvojem aplikacije

Ispitni slučaj

Uređeni par (I,O) ispitnih podataka i očekivanog izlaza koji je zabilježen prije provođenja ispitivanja. Uspoređujemo stvarni izlaz s očekivanim pomoću kriterija prolaza ispitnog slučaja. Primjer glasovanje <18, >18

Potpuno ispitivanje

Ispitivanje svih mogućih vrijednosti varijabli, svih mogućih kombinacija ulaza, svih mogućih sekvenci izvođenja programa, svih mogućih HW/SW konfiguracija, svih mogućih načina uporabe programa

Ispitivanje komponenti

Ispitivanje koda na pogreške u algoritmima, podacima i sintaksi.

Provodi se u kontekstu specifikacije zahtjeva

Verificira rad programskih dijelova koje je moguće neovisno ispitivati, pojedinačne funkcije ili metode unutar objekta, klase objekata s više atributa i metoda, složene komponente s definiranim sučeljem

Postoji pristup programskom kodu – white box

Slučajno ispitivanje

Identificirati operacije primjenjive na razred

Definirati ograničenja na njihovo korištenje

Identificirati minimalni ispitni slučaj

Generirati niz ispravnih slučajnih ispitnih sekvenci

Tipovi sučelja programskih komponenti

Parametarsko – podaci i funkcije se prenose pozivima procedure

Dijeljena memorija

Preceduralno sučelje – komponente obuhvaćaju skup procedura koje pozivaju ostali podsustavi

Sučelje zasnovano na porukama – podsustavi traže usluge od ostalih podsustava slanjem poruke (klijent poslužitelj)

Integracijsko ispitivanje

Proces verifikacije interakcije programskih komponenti.

Cilj osigurati zajednički rad grupe komponenti prema specifikaciji zahtjeva

Osnovni problem: lokalizacija pogrešaka zbog složenih interakcija

Pristupi integracijskom ispitivanju

Veliki prasak

Integrirati sve komponente bez prethodnog ispitivanja, problem otkrivanja mjesta pogreške

Poboljšani veliki prasak

Integracija svih komponenti nakon provedenog ispitivanja, idalje prisutan problem

Inkrementalni pristup

Integracija i ispitivanje sustava dio po dio, uobičajen pristup u praksi, efikasan u lokalizacija mjesta pogreške

Top down – Inkrementalno integracijsko ispitivanje

Razviti kostur sustava i popuniti ga komponentama, ne treba razvijati upravljačke programe

Bottom up

Prvo integrirati neke komponente (najvažnije i najčešće funkcionalnosti) te dodati preostale, ne treba razvijati prividne komponente

Funkcijska integracija

Integriranje komponente u konzistentne funkcije bez obzira na hijerarhijsku strukturu, kombinacija, najčešće

Ispitivanje sustava

Proces ispitivanja inačice namijenjene distribuciji korisniku

Osnovni cilj provjera podudarnosti s funkcijskim zahtjevima

Strategije ispitivanja sustava

Iscrpno ispitivanje

Svih mogućih scenarija, moguće samo za ograničene primjere

Slučajno ispitivanje

Odabir ispitnih slučajeva temeljen vjerojatnosti

Sistematsko ispitivanje

Podjela ulaznih podataka u poddomene i odabir ispitnih slučajeva temeljem različitih svojstava

Ispitivanje pod pritiskom

Namjena određivanje stabilnosti sustava, istjerivanje pogrešaka (robusnost, raspoloživost i obrada pogrešaka na graničnim vrijednostima opterećenja)

Ispitivanje prihvatljivosti

Provjerava ponašanje sustava u odnosu na zahtjeve naručitelja, provodi se zajednički s timom naručitelja

Funkcijsko ispitivanje, black box

Instalacijsko

Provodi se nakon ispitivanja prihvatljivosti na instalaciji u radnoj okolini

Alfa i beta ispitivanje

Program pokusno upotrebljava ciljana skupina korisnika

Funkcijsko ispitivanje – black box testing

Pretpostavlja da nema znanja programskog koda ili oblikovanja sustava, koncentracija na U/I ponašanje

Ispitivanje samo prema zahtjevima i specifikacijama

Strukturno ispitivanje – white box testing

Ispitivanje očekivanog ponašanja zasnovano na svojstvima programa ili oblikovanju

Cilj ispitivanje je pokrivanje izvođenja svih mogućih naredbi i uvjeta najmanje jednom

Prikaz programa: dijagram toka, graf tijeka programa

Selektivno ispitivanje

Ispitivanje temeljnih putova, uvjeta, petlji, protoka podataka

Ispitivanje temeljnih putova

Skup putova koji minimalno jednom pokrivaju izvođenje svih naredbi i uvjeta

Ciklomatska složenost

Broj neovisnih putova u temeljnom skupu

$$CV(G) = \text{Lukovi} - \text{Čvorovi} + 2 * P$$

Pokrivanje koda

Predstavlja pokrivenost izvornog koda programa provedenim ispitivanjima

Automatizacija

Testiranja koja obavljaju programi.

Brže i jeftinije, poboljšanje točnosti, stabilno ispitivanje kvalitete, automatizirano dokumentiranje prijava pogrešaka, smanjenje ljudskog rada

Strukturni dijagrami:

Dijagram razreda, objekata, komponenti, razmještaja, paketa

Ponašajni dijagrami:

Obrasci uporabe, dijagram stanja, aktivnosti, interakcije: sekvencijski, komunikacijski

Statički

Diagram obrazaca uporabe, dijagram razreda, objekata, komponenti, razmještaja

Dinamički

Sekvencijski, komunikacijski, stanja, aktivnosti

Razlika sekvencijski – komunikacijski

Sekvencijski opisuje vremenske odnose između podražaja, tj. modelira sustav u stvarnom vremenu. Koristimo životne linije kojih u komunikacijskom dijagramu nema.

Komunikacijski se koristi za opis struktura interakcije i usredotočen je na učinke instanci, ne prikazuje vremenske odnose

Komunikacijski

Komunikacijski se koristi za opis struktura interakcije i usredotočen je na učinke instanci, ne prikazuje vremenske odnose već redoslijed poruka

Objekti, veze, poruke

Tko šalje kome

Dijagram stanja

Elementi: početno i konačno stanje/a, stanje, prijelaz, uvjetno grananje, račvanje i skupljanje, složeno stanje

Stanje je zaobljeni pravokutnik koji u gornjem dijelu sadrži naziv stanja, a u donjem aktivnosti koje se događaju u tom stanju

Opisuje dinamičko ponašanje jednog objekta u vremenu

Prikazuje sekvencu stanja objekta te prijelaze iz jednog stanja u drugi temeljene na događajima, poput automata s memorijom

Pogodni za modeliranje događajima poticanog ponašanja sustava.

Objekt se promatra izolirano od ostalih

Izlaz ne ovisi samo o trenutnim ulazim nego i o povijesti

Entry/exit akcije, do aktivnost

Prijelaz: [uvjet] događaj/akcija, mogu prenositi parametre

Događaj koji izaziva prijelaz: interakcija: asinkroni prijem signala, sinkroni poziv objekta

Vremenski: proteklo prijeme

Dinamičko uvjetno grananje – uvjeti se računaju pri izlaska iz stanja

Konkurentna stanja – paralelna stanja

Fork i join – u slučaju vremenski paralelnog odvijanja stanja i prijelaza, višedretvenost

Razlika dijagram aktivnosti/komunikacije/stanja

Način iniciranja pojedinog koraka a posebice kako koraci dobivaju ulazni signal ili podatke.

U komunikacijskom to su poruke, u dijagramu stanja to su događaji.

Razlika dijagrama aktivnosti/stanja

U dijagramu aktivnosti su stanja zapravo aktivnosti.

Npr. dijagram stanja za korištenje dizala bio bi:

Početak,Ulazak,stajanje,izlazak,cilj

Dijagram aktivnosti bi bio:

Ulazak u dizalo, pritisak tipke za pravi kat, izlazak iz dizala.

Na prijelazima ne navodi događaje koji su prouzročili prijelaz zato se i koristi kada ponašanje ne ovisi o velikom broju vanjskih događaja.

Razlika dijagrama obrazaca upotrebe i dijagrama aktivnosti

Dijagram obrazaca uporabe je statički i bazira se na akcijama dionika sustava

Dijagram aktivnosti je dinamički i bazira se na aktivnostima, ne prikazuje aktore.

Dijagram aktivnosti

Elementi: čvorovi: akcije, upravljački,objekti

Veze

Značke – kreću se od izvorišta prema odredištu

Koristi se kada ponašanje ne ovisi o velikom broju vanjskih događaja

Unutar aktivnosti izvodi se samo jedna aktivnost, dakle ne postoje složene aktivnosti

Dijagram komponenti

Prikazuje komponente sustava i njihove međusobne odnose

Komponenta je zasebna cjelina programske potopore s vlastitim sučeljem

Zajedno s dijagramom razmještaja – fizički dijagrami

Pridruživanje/veza komponenti – jedna zahtijeva uporabu druge radi potpunog ostvarenja

Jednosmjerna ovisnost „B ovisi o A“ – klijent ovisi o isporučitelju

Sučelje: kolekcija operacija određuju usluge komponenti, tj. imenovan skup javno vidljivih atributa i apstraktnih operacija

Eksportirano sučelje: koje neka komponenta realizira kao uslugu za druge komponente

Importirano: koje neka komponenta koristi

Stereotipovi: executable, library, table, file, document

Razlike komponenta razred

Razina apstrakcije: razred je logička apstrakcija, komponenta fizički artifakt

Funkcionalnost: razredi imaju vlastite attribute i operacije, komponente imaju pristup samo operacijama kroz definirana sučelja

Razlika dijagram komponenata i dijagram razreda

Komponentni dijagram pomaže u modeliranju fizičkih cjelina kao što su izvršne datoteke, programske biblioteke, tablice, datoteke itd. Dok dijagram razreda prikazuje razrede i njihove odnose te njihove attribute i metode.

Dijagram razmještaja

Opisuje statičke odnose s fizičkog aspekta implementacije

Prikazuje sklopovlje i programsku podršku potrebnu za implementaciju sustava u stvarnom radnom okruženju

Elementi: čvorovi – fizički, izvršavaju komponente(poslužitelj npr)

Komponente – logički aspekt, sudjeluju u izvršavanju sustava(izvršne datoteke, stolne, mobilne, mrežne aplikacije)

Veze – jednosmjerne dvosmjerne ovisnost

Stereotipovi: processor, device, execution environment

Može prikazati pojedince(podcrtani nazivi)